

Vivien
LEIGH

Robert
TAYLOR

WATERLOO BRIDGE

EN
METRO-GOLDWYN-MAYER
FILM

Robert Taylor

METRO-GOLDWYN-MAYER A/s

præsenterer

Vivien Leigh * Robert Taylor

i

WATERLOO BRIDGE

med

LUCILE WATSON, VIRGINIA FIELD,
MARIA OUSPENSKAYA, C. AUBREY SMITH

Iscenesat af: MERVYN LeROY

Manuskript: S. N. Behrman, Hans Rameau og
George Froeschel efter skuespillet »WATERLOO
BRIDGE« af Robert E. Sherwood.

Fotografi: Joseph Ruttenberg, A. S. C.

Personerne:

Myra	<i>Vivien Leigh</i>
Roy Cronin	<i>Robert Taylor</i>
Lady Margaret Cronin ...	<i>Lucile Watson</i>
Kitty	<i>Virginia Field</i>
Madame Olga Kirowa	<i>Maria Ouspenskaya</i>
Hertugen	<i>C. Aubrey Smith</i>
Maureen	<i>Janet Shaw</i>
Elsa	<i>Janet Waldo</i>
Lydia	<i>Steffi Duna</i>
Sylvia	<i>Virginia Carroll</i>
Marie	<i>Leda Nicova</i>
Beatrice	<i>Florence Baker</i>
Mary	<i>Margery Manning</i>
Violet	<i>Frances MacInerney</i>
Crace	<i>Eleanor Stewart</i>

En Metro-Goldwyn-Mayer film

Handlingen

Det er natten den 3. september 1939 i London, netop efter premierministeren i radioen har bekendtgjort krigstilstand mellem England og Tyskland.

Oberst Roy Cronin, en midaldrende officer i hæren, kører i sin vogn til Waterloo stationen for at nå toget til Frankrig. Han anmoder sin chauffør om at gøre holdt på Waterloo broen og bliver stående ved broens rækværk i nogle få minutter, og medens han ser ud over floden, holder han i hånden en talisman.

Den kvinde, der i sin tid gav ham denne, hører han nu tale til sig, og hans egen stemme svarer, at han aldrig vil glemme hende.

Vi går så ca. 25 år tilbage i tiden til 1915, da en ung mand, kaptajn i Rendleshire Fusiliers under den første verdenskrig, Roy Cronin, står på Waterloo broen og lytter til luftalarmen. En flok unge kvinder passerer forbi, og lyden af luftværns sirenen har forskrækket dem, og Roy beslutter at hjælpe en af dem, Myra Lester, hen til den nærmeste underjordiske jernbanestation, der tjener som luftbeskyttelsesrum. Medens de venter på afslutningen af luftalarmen, gør de hinandens bekendtskab, og før de skilles, fortæller hun ham, at hun er balletdanserinde, og at man venter hende på teatret den selv samme aften. Til erindring om deres møde giver hun ham sin talisman i den formening, at de aldrig vil mødes igen, siden Roy skal afrejse til Frankrig den følgende morgen, men Roy, der er ude af stand til at glemme hende, undlader at gå til en officiel middag for at se Myra danse om aftenen. Han sender hende et brev efter forestillingen, og til trods for at lederen af balletkorpset, madame Olga Kirowa, søger at forhindre det, mødes de i »The Candle

Club«. De to unge tager det som en given sag, at de sandsynligvis aldrig mere vil mødes, og de tilbringer en lykkelig aften og skilles kun modvilligt, idet Roy allerede er blevet forelsket i hende.

Den næste morgen står Roy og venter på Myra uden for hendes bopæl, fordi hans afrejse til Frankrig er blevet udskudt i 48 timer, og grundet på begivenhedernes hastige udvikling, da hans tid er kort, frier han til hende, dette akcepterer hun, og han får sin øverstbefalendes tilladelse til øjeblikkeligt giftermål. Deres plan forhindres kun af præsten ved St. Matthew's kirke, der ikke kan vie dem på så sent et tidspunkt, og de beslutter derfor at vende tilbage til kirken den følgende dag. Ulykkeligtvis bliver Roy's ordre om afrejse netop den selv samme aften ændret således, at han nødsages til at afrejse til Frankrig øjeblikkelig.

Myra ankommer til stationen for at tale med ham, men hun kommer så sent, at hun kun lige får lejlighed til at se et glimt af ham i toget, da dette kører ud fra stationen.

Fra dette øjeblik daler hendes lykke. Hun afskediges fra balletten, fordi hun undlod at komme til forestillingen, der fandt sted, medens hun var på stationen for at tage afsked med Roy, og Kitty, hendes veninde fra balletten, som forsvarer hendes handlingsmåde meget energisk over for madame, bliver også afskediget. Ingen af dem er i stand til at finde beskæftigelse, og Myras sidste håb forsvinder, da hun læser i en avis, at Roy er blevet dræbt. Myra skal den samme eftermiddag møde Roy's mor på en restaurant, men på grund af det chock, Roys død har givet hende, er hun ude af sig selv, og hun vil ikke afsløre grunden til sin opførsel over for Roy's mor, som derfor finder hende frastødende.

Som følge af det slag, Roy's død har givet hende, er hun syg i lang tid, og Kitty passer hende med stor omhu, indtil deres penge er brugt, hvorefter Kitty bliver prostitueret. Da Myra erfarer dette, sørger hun dybt, og da de er i stor økonomisk nød, og hun er overbevist om, at Roy er død, bliver også hun prostitueret.

Myra kommer regelmæssigt på caféer og jernbanestationer for at møde unge mænd og soldater, og en dag på Waterloo station ser hun Roy komme fra Frankrig. Hun bliver forfærdet over at se ham i live, og Roy forklarer, at han har været i tysk fængselshospital i næsten et år, medens Myra på sin side forholder sig tavs om det liv, hun har været nødsaget til at leve, siden han rejste.

Roy tager Myra med sig til Skotland, hvor hun bliver præsenteret for naboerne på hans landsted ved et bal, som hans mor holder. Hertugen, Roy's venlige onkel, byder Myra varmt velkommen i familien og fortæller hende, at han er overbevist om, at hun vil fortsætte familietraditionen og gøre regimentet ære, og Lady Margaret på sin side er også yderst venlig over for hende og udtaler sin glæde over det forestående ægteskab.

Imidlertid tynges Myra af samvittighedsnag og ønsket om ikke at kompromittere Roy, og sluttelig tilstår hun sandheden om sit liv for Lady Margaret, der igen lover, at hun aldrig vil fortælle Roy, hvorfor hun har forladt ham, når hun nu rejser tilbage til London og kun efterlader et kort brev, hvori hun meddeler, at hun ikke kan gifte sig med ham. Roy bliver fortvivlet, da han opdager, at hun er forsvundet, og følger efter hende til London. Han og Kitty søger efter hende, men kan ikke finde hende, og til sidst tvinger Roy Kitty til at fortælle ham om det liv, Myra har ført, medens han var fanget i Tyskland. Under alt dette er Myra gået til Waterloo broen og begår selvmord ved at kaste sig foran en lastvogn.

25 år er gået, og vi ser Roy, som han står på det første billede i filmen, ældre og bedrovet står han der på broen og holder Myras talisman i sin hånd, forberedt på atter at afrejse til Frankrig for at kæmpe i denne nye verdenskrig.

VIVIEN LEIGH'S

Biografi

VIVIEN LEIGH,

der er Robert Taylor's modspiller i »WATERLOO BRIDGE«, baseret på Robert E. Sherwood's skuespil af samme navn, fødtes i skyggen af Mont Everest, Darjeeling, i Indien. Hun blev opdraget i Paris, London, Italien og Bøhmen, og det var i Paris, hun første gang stod på en scene ved en klosteskoles opførelse af »En Midsommernats Drøm«. Senere blev hun uddannet som skuespillerinde ved »Comedie Française«. Da hun i sin tid var færdig med sin skolegang, fortalte hun sine forældre, at hun ønskede at blive professionel skuespillerinde, hvilket de gav hende lov til, og hun blev indskrevet ved »Academy of Dramatic Arts« i London. Hendes første roller var i to mindre engelske skuespil, og derpå medvirkede hun i et skuespil kaldet »Det grønne Vindue«. Det blev en stor succes, og kritikere kaldte hende et fund, og efter endnu et antal skuespil gik hun over til at arbejde for filmen. Forinden havde vi dog herhjemme lejlighed til at se denne egenartede skuespillerinde på friluftsscenen i Kronborg slotsgård i Shakespeare's »Hamlet« som Ofelia.

For Hollywood har Vivien Leigh spillet i film som: »EN YANKEE I OXFORD«, »FIRE OVER ENGLAND« for slet ikke at tale om den overvældende succes hun havde som Scarlett O'Hara i »BORTE MED BLÆSTEN«, hvilken præstation belønnes med Academy-prisen.

ROBERT TAYLOR'S

Biografi

ROBERT TAYLOR

har i »WATERLOO BRIDGE« en af sine mest bemærkelsesværdige dramatiske roller som den romantiske unge britiske officer, Roy Cronin.

Robert Taylor blev født i Filley, Nebraska, i August 1911, og efter at have frekventeret Doane Collegiet i Nebraska i 2 år fuldendte han sin uddannelse ved Pomona Collegiet i nærheden af Los Angeles, hvor en såkaldt »talentspejder« så ham som amatørskuespiller i »Journey's End«. Louis B. Mayer fattede personlig Interesse for Taylor, efter at han havde undertegnet en M-G-M kontrakt, og han blev derpå grundigt oplært, og en to-akter i serien »Forbrydelser betaler sig ikke«, der hed »BURRIED LOOT« (»De nedgravede penge«), der også blev vist herhjemme, gav Taylor hans store chance. Inden der var gået et år, havde han scoret store træffere med sådanne film som »SOCIETY DOCTOR«, »BROADWAY MELODY 1936«, »KAMELIADAMEN«, »BROADWAY MELODY 1938«, »EN YANKEE I OXFORD« og »KAMMERATER«, og er nu blevet en af Hollywoods førende stjerner.

Vivien Leigh

Godnatvalsen

*Should auld acquaintance be forgot
And never brought to mind?
Should auld acquaintance be forgot
And days of auld lang syne?
For auld lang syne, my dear,
For auld lang syne.
We'll take a cup of kindness yet
For auld lang syne.*

